

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
zastoupen Mgr. Ing. Lindou Švancarovou, advokátkou
sídlem Kobližná 47/19, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

za účasti: **K. K.**
bytem X
zastoupena Mgr. Ing. Lindou Švancarovou, advokátkou
sídlem Kobližná 47/19, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2024, č. j. MMB/0068519/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

33/2024

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci je předmětem sporu otázka, zda žalovaný na žádost žalobce a osoby zúčastněné na řízení měl přerušit řízení o dodatečném povolení změny stavby v situaci, kdy byla projednávaná změna územního plánu města Brna, jež podle žalobce mohla mít vliv na výsledek řízení o dodatečném povolení stavby.
2. Úřad městské části města Brna, Brno-Královo Pole, odbor územního a stavebního řízení („stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 6. 9. 2023, č. j. BKPO/0225/2023/OVEK, zamítl žádost žalobce a osoby zúčastněné na řízení („stavebníci“) o dodatečné povolení změny stavby. Zamítnutí žádosti odůvodnil negativním závazným stanoviskem orgánu územního plánování – Odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna, který shledal stavební záměr nepřipustným z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání stavebníků a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě setrval na námitkách uplatněných v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Je přesvědčen, že stavební úřad pochybil, pokud nepřerušil řízení o dodatečné povolení změny stavby do doby schválení změny územního plánu. Výsledná podoba nového územního plánu města Brna mohla mít vliv na přípustnost předmětné změny stavby. Na řízení o návrhu na změnu územního plánu mělo být nahlíženo jakožto na předběžnou otázku, před jejímž vyřešením bylo třeba řízení přerušit dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Tato překážka byla odstraněna vydáním Územního plánu města Brna. Žádosti o přerušení řízení ze dne 27. 12. 2022 tak mělo být vyhověno a žádost o dodatečné povolení změny stavby neměla být zamítnuta.
4. Napadené rozhodnutí a postup správních orgánů se vymyká rozhodovací praxi stavebních úřadů ostatních městských částí statutárního města Brna. Ty v obdobných případech přihlížely k projednávané změně územního plánu města Brna a přerušovaly řízení o žádostech o dodatečné povolení stavby do doby přijetí této změny. Postup správních orgánů v nynější věci je proto překvapivý, nešetří práva účastníků nabytá v dobré víře a zakládá výrazný nepoměr mezi účastníky správních řízení v typově stejných věcech. Žalovaný tak postupoval v rozporu se základními zásadami správního řízení.
5. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení. Na svém procesním postoji setrval i při jednání soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

33/2024

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

6. Žalovaný setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
7. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba **není** důvodná.
9. Stěžejní námitkou podané žaloby je, že mělo být vyhověno požadavku stavebníků na přerušení řízení o dodatečném povolení změny stavby do doby vydání připravované změny územního plánu (resp. přijetí nového územního plánu).
10. Ze správního spisu vyplývá, že při kontrolní prohlídce na místě konané dne 1. 6. 2021 bylo zjištěno, že na pozemcích stavebníků parc. č. X, XB a XC v k. ú. X byla realizována změna stavby bez opatření stavebního úřadu. Změna spočívala v provedení přístavby, která zvětšila zastavěnou plochu předmětného objektu (chaty) z 26 m² na 68,20 m² (viz protokol o prohlídce na místě ze dne 1. 6. 2021). Dnem 7. 6. 2021 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. Dne 7. 7. 2021 stavebníci podali žádost o dodatečné povolení stavby, načež bylo řízení o odstranění stavby v souladu s § 129 odst. 2 stavebního zákona a § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušeno. Vzhledem k tomu, že žádost neobsahovala potřebné náležitosti, stanovil stavební úřad stavebníkům lhůtu k jejímu doplnění, kterou na žádost stavebníků opakovaně prodloužil. Následně dne 27. 12. 2022 podali stavebníci žádost o přerušení řízení o dodatečném povolení změny stavby do doby schválení nového územního plánu města Brna. Tuto žádost stavební úřad dne 11. 1. 2023 zamítl, jelikož přerušení řízení podle něj neodpovídalo smyslu a účelu zákona. Stavebníci se proti usnesení o zamítnutí této žádosti neúspěšně bránili odvoláním a následně i správní žalobou u Krajského soudu v Brně. Soud žalobu usnesením ze dne 31. 8. 2023, č. j. 62 A 66/2023–13, odmítl s tím, že stavebníci budou mít možnost bránit se až proti konečnému rozhodnutí ve věci samé. To žalobce činí v nyní projednávané žalobě, jejímž stěžejním důvodem je nesouhlas s postupem správních orgánů, které k žádosti stavebníků řízení o odstranění stavby nepřerušily.
11. Podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), *„[p]okud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.“*
12. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přeruší správní orgán řízení *„probíhá-li řízení o předběžné otázce“*. Z § 64 odst. 2 správního řádu plyne, že *„v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele“*. Podle § 64 odst. 3 správního řádu však platí, že *„v řízení z moci úřední může správní orgán, není-li to v rozporu s veřejným zájmem, na požádání účastníka, pokud s tím všichni účastníci uvedení v § 27 odst. 1 písm. b) souhlasí, z důležitých důvodů přerušit řízení.“* Podle § 64 odst. 4 správního řádu lze řízení přerušit *„na dobu nezbytně nutnou.“*
13. Žalobce se mýlí, dovozuje-li, že připravovaná změna územního plánu představuje pro rozhodování stavebního úřadu v nynější věci předběžnou otázku. Předběžnou otázkou je dle Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

33/2024

§ 57 odst. 1 správního řádu taková otázka, která nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37, „výsledek projednání změny územního plánu nelze považovat za předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu“. Správní řád totiž požaduje, aby o dané otázce „nebylo dosud pravomocně rozhodnuto“. To však není splněno tehdy, pokud využití území podléhá regulaci podle platného územního plánu, z níž stavební úřad i žalovaný mohou (a musí) vycházet. Nevyloučil však, že by bylo možné přerušit řízení o dodatečném povolení nelegální stavby v případě, že proces změny územního plánu, jež má vydání dodatečného povolení umožnit, je již v dostatečně pokročilé fázi (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015 č. j. 3 As 35/2015-32).

14. V nynější věci měla být důvodem pro přerušení řízení skutečnost, že paralelně s řízením o odstranění stavby probíhalo projednávání změny územního plánu města Brna, přičemž tato změna podle stavebníků mohla mít vliv na přípustnost provedené změny stavby.
15. Přestože je řízení o dodatečném povolení změny stavby řízením o žádosti, neuplatní se na něj § 64 odst. 2 správního řádu, dle kterého se řízení bez dalšího přeruší na požádání žadatele. Aplikace tohoto ustanovení by totiž v tomto typu řízení byla v rozporu se smyslem a účelem zákona. Řízení o dodatečném povolení stavby navazuje na řízení o odstranění stavby zahájené z moci úřední, které bylo podáním žádosti o dodatečné povolení pouze přerušeno. Obligatorní přerušení řízení na požádání žadatele by tak mohlo řízení o odstranění stavby značně prodloužit a sloužit vlastníkům nepovolených staveb jako nástroj k obstrukcím (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2024, č. j. 8 As 33/2023-40). Správní orgány tedy správně uzavřely, že řízení o dodatečném povolení změny stavby bylo možné na žádost stavebníků přerušit pouze v případě, že by k tomu byly důležité důvody ve smyslu § 63 odst. 3 správního řádu a pouze na dobu nezbytně nutnou podle § 64 odst. 4 správního řádu.
16. Těmito důležitými důvody měla být podle žalobce připravovaná změna územního plánu. Soud souhlasí se žalobcem, že pořizování změny územního plánu, která dopadá na lokalitu, v níž se nachází dodatečně povolovaná stavba, může být důležitým důvodem pro přerušení řízení. Bude však důležité, v jakém stádiu se připravovaná změna územně plánovací dokumentace nachází, ale rovněž skutečnost, zda připravovaná změna může mít vliv na legalitu dodatečně povolené stavby. Podle Nejvyššího správního soudu má zásadní význam rozlišení fází procesu, v níž se pořizování změny územního plánu nachází. „[Jiný postup bude na místě tehdy, pokud byl kupříkladu podán toliko návrh (podnět) na změnu územního plánu, a jiný tehdy, pokud již projednaný a upravený návrh změny územního plánu byl předložen k rozhodnutí zastupitelstvu příslušné obce. V takové situaci by již nepochybně bylo možno uvažovat o využití institutu přerušení řízení a vyčkání výsledku řízení o územním plánu.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 3 As 35/2015-32). Vždy je taky třeba zvažovat konkrétní okolnosti případu, zejména skutečnost, zda připravovaná změna územně plánovací dokumentace může mít vliv na výsledek řízení o dodatečném povolení stavby. V případě, že by i podle projednávané změny územního plánu nebylo možné předmětnou změnu stavby dodatečně povolit, není dán důvod pro přerušování řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

33/2024

Na výsledku řízení by totiž ani případné schválení změny územního plánu nic nezměnilo. V takové situaci by fáze, v jaké se projednávání změny územního plánu nachází, nehrála vůbec žádnou roli.

17. Soud nejprve hodnotil možný vliv projednávání změny územního plánu na možnost dodatečného povolení posuzované změny stavby. Mezi stranami není sporu, že podle návrhu na pořízení změny územního plánu projednáváného v době vydání napadeného rozhodnutí mělo být na předmětném pozemku umožněno navýšení plochy určené k zastavění plochy na 40 m² (tento limit obsahuje Územní plán města Brna vydaný Opatřením obecné povahy č. 1/2025 v části 6.3.2.19 REKREACE JINÁ – RX PODMÍNKY VYUŽITÍ). Podle žalobce projednávaná změna stavby tento limit splňuje. Správní orgány však dovodily, že ani připravovaná změna územního plánu by neumožňovala změnu stavby dodatečně povolit. Jak již bylo zmíněno, zastavěná plocha předmětné stavby byla z půdorysu o velikosti 26 m² rozšířena na 68,20 m², tedy o 28,20 m² nad limit stanovený územním plánem po změně. V daném případě není relevantní, o jakou hodnotu byla původní stavba stavebníky změněna, ale výsledná zastavěná plocha stavby. Hodnota 40 m² obsažená v připravované územně plánovací dokumentaci se totiž týká celkové zastavěné plochy stavby, nikoliv pouze části dodatečně povolované. Posuzovaná změna stavby tedy nebyla v souladu s územně plánovací dokumentací platnou v době vydání napadeného rozhodnutí, ani s její připravovanou změnou. Správní orgán prvního stupně tedy nepochybil, pokud nepřerušil řízení o žádosti dodatečném povolení změny stavby a následně tuto žádost zamítl. Přerušení řízení do doby schválení nového územního plánu města Brna by na legalitě dodatečně povolované stavby věci nic nezměnilo a řízení by se jen zbytečně prodlužovalo. To by bylo v rozporu se smyslem a účelem ustanovení § 64 správního řádu, jak je uvedeno výše.
18. Důvod pro přerušení řízení nelze spatřovat ani v obecném poukazu žalobce na skutečnost, že ze strany občanů bylo k žalovanému podáno několik žádostí o pořízení územní studie, kterým Rada městské části Brno – Královo Pole vyhověla a dne 5. 6. 2024 schválila zadání Územní studie Zahrádkářská lokalita Zaječí hora, k. ú. S. Tvzení o přípravě územní studie (není-li znám její obsah ani konkrétní dopad na dodatečně povolovanou stavbu) nepředstavuje důležitý důvod pro přerušení řízení ve smyslu § 64 správního řádu, nehledě na skutečnost, že k jejímu zadání došlo až po vydání napadeného rozhodnutí. Důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí nezpůsobuje ani tvrzení zástupkyně žalobce o tom, že v současnosti je připravován návrh na zrušení územního plánu týkající se regulace dané zahrádkářské oblasti. Soud posuzuje zákonnost napadeného rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který existoval ke dni vydání tohoto rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.); relevantní tedy bylo znění územního plánu, resp. změny, která byla připravována v době rozhodování správních orgánů. Žádný důvod odůvodňující prolomení výše uvedené zásady soud v nynějším případě neshledal. Námitka tedy není důvodná.
19. K námitce odchýlení se od rozhodovací praxe v typově shodných případech soud ve shodě se žalovaným uvádí, že argumentace žalobce je zcela obecná. Žalobce neuvádí žádné konkrétní řízení či rozhodnutí, které by existenci jím zmiňované správní praxe dokládalo. Nelze tak posoudit, zda k takovým případům v jiných městských částech města Brna skutečně dochází, a pokud ano, zda se skutečně jedná o typově shodné případy. Existence ustálené správní praxe je totiž skutkovou otázkou, kterou je potřeba dokazovat (usnesení Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Měl-li žalobce za to, že napadené rozhodnutí bylo excesem z ustálené rozhodovací praxe stavebních úřadů spadajících do působnosti žalovaného, bylo na něm, aby příklady takové správní praxe doložil; to však ani při jednání soudu neučinil. Nad rámec výše uvedeného soud doplňuje, že i pokud by skutečně existovala rozhodnutí stavebních úřadů o přerušení řízení v typově shodných věcech, nemělo by to vliv na závěr soudu, že v nynější věci připravovaná změna územně plánovací dokumentace nemohla vést k odlišnému náhledu na legalitu dodatečně povolované stavby. Přerušení řízení v nynější věci by tak pouze bezdůvodně oddalovalo vydání pro stavebníky nepříznivého rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby. Ani tato námitka tak není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

20. Soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Vzhledem k tomu, že v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, soud zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává. Pokud jde o osobu zúčastněnou na řízení, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti, s níž by jí náklady řízení vznikly. Soud ani neshledal žádný vážný důvod, pro který by měl osobě na řízení zúčastněné přiznat právo na náhradu jiných nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

33/2024

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. prosince 2025

David Raus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.